زنگ خطر افزایش تولید «شیشه» در افغانستان

ایرنا: دبیر کل ستاد مبارزه با موادمخدر، با اشاره به اینکه تولیدات موادمخدر در افغانستان از ۲۰۰ تن به بیش از ۹ هزار تن رسیده است، گفت: افزایش تولید ماده مخدر «شیشه» در افغانستان زنگ خطر جدی برای جامعه جهانی است. اسکندر مؤمنی، در دیدار با «ژان لوک لمایو» مدیر بخش سیاست‌گذاری دفتر مقابله با موادمخدر و جرم سازمان ملل (UNODC) گفت: ایران در چهارچوب استراتژی متوازن خود در شش ماهه ۲۰۱۹، حدود ۵۸۰ تن از انواع موادمخدر را با اجرای ۲۰۰۰ عملیات اطلاعاتی کشف کرد. وی افزود: تولید موادمخدر صنعتی در افغانستان با ورود عظیم پیش‌سازها به این کشور و ایجاد لابراتوارهای تولید موادمخدر صنعتی به‌ویژه شیشه، افزایش قابل توجهی داشت و ایران در ۶ ماهه گذشته حدود ۱۰ تن موادمخدر شیشه کشف کرده که نسبت به سال گذشته ۶ برابر شده، یعنی ۶۰۰ درصد رشد داشته که این امر زنگ خطری جدی برای جامعه جهانی است!

افزایش یک متری تراز اکولوژیک دریاچه ارومیه

شهر خبر: مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه، ضمن اشاره به افزایش یک متری تراز اکولوژیک دریاچه ارومیه نسبت به سال قبل گفت: برای اینکه به سمت احیای دریاچه حرکت کنیم باید به فکر صرفه جویی آب در بخش کشاورزی باشیم.
مسعود تجریشی، با بیان اینکه طی چند سال اخیر سه قرارداد با مهندسان مشاور یکم در جنوب دریاچه، دانشگاه تبریز در شرق دریاچه و دانشگاه ارومیه در غرب دریاچه بسته شد، اظهار کرد: هدف از این اقدامات این بود که مشکلات و راهکارها را بررسی کنیم. وی ادامه داد: مطالعات و بررسی‌ها نشان داده است که می‌توانیم در بخش کشاورزی حوضه دریاچه ارومیه ۴۰ درصد مصرف آب را کم کنیم و آن را به دریاچه ارومیه اختصاص دهیم. طی سال گذشته نیز در حوضه آبریز دریاچه ارومیه ۲۹ درصد از مصرف آب کشاورزانی که در پایاب سدها بودند بدون بروز هیچ مشکلی اجتماعی کاهش پیدا کرد.

گزارش

الف مثل «امنیت»

آزاده سلیمان نژاد/ گروه جامعه
news@naslefarda.net

از مدرسه که بیرون آمد، مادرش را دید که مثل همیشه خوشحال و خندان انتظارش را می‌کشید، همیشه دیدن این صحنه را دوست می‌داشت. تماشای چهره خندان مادر برایش انگیزه‌ای بود تا بتواند محیط دوست‌داشتنی مدرسه را ترک کند. اصلاً بچه‌های پیش‌دبستانی غالباً علاقه زیادی به مدرسه دارند، چون با وجود اینکه وارد فضای مدرسه شده‌اند، اما هم‌چنان برایشان محیط شاد وبازی مهدکودک‌ها فراهم است. مادرش را که دید، قدم‌هایش را تندتر کرد. سرخوش و سرمست خود را در آغوشش رها کرد و مانند همیشه شیرین‌زبانی‌هایش شروع شد. با صدای بلند و بدون توجه به اطراف مشغول تعریف تمام وقایعی شد که در مدرسه دیده وشنیده بود. جلوی کوچه مدرسه که رسیدند، طنین صدایش آهسته شد. دو ماشین که از سمت مقابل یکدیگر روبه‌روی هم قرار گرفته بودند وحالا هیچ کدام از رانندگان حاضر نبودند کمی از موضع‌شان عقب‌نشینی کنند، او ومادرش را به خود مشغول کرده بود. راننده‌ها با صدای بلند سر یکدیگر فریاد می‌کشیدند و با الفاظ رکیک وهتاکی طرف مقابل را مقصر وناشی خطاب می‌کردند و از یکدیگر می‌خواستند دنده‌عقب بروند، تا بتوانند رد شوند. عبور کردن از بین چند ماشین که همیشه سر کوچه مدرسه با یکدیگر در حال نزاع وبحث بودند، کار هر روزشان بود. بالاخره با هر زحمتی بود به سر خیابان رسیدند. این‌جا هم وضع بهتر از قبل نبود؛ چند زن ومرد که معلوم بود با یکدیگر نسبت فامیلی داشتند، از مجتمع قضایی سر خیابان در حال خروج بودند و هیچ کدام از این افراد حال خوبی نداشتند؛ حتی زمانی که از هم دور می‌شدند، مدام از صد قدمی به یکدیگر فحش وناسزا تعارف می‌کردند! آن هم چه فحش‌هایی! مادر مجبور شد تا پیدا شدن تاکسی دست‌هایش را روی گوش‌های دخترک قرار دهد تا حداقل کمی از آن بدوبیراه‌ها را نشنود. نه تنها آن‌ها بلکه تمام عابران سر خیابان وکوچه به این افراد نگاه می‌کردند. از گفته‌هایشان مشخص بود زن وشوهری در شرف طلاق هستند. خلاصه اینکه رد شدن از کوچه باریکی که توسط تعداد زیادی ماشین قرق شده بود، با اینکه کار هر روزه‌شان بود، اما هیچ گاه آسان نبود؛ تازه بعد از پشت سر گذاشتن این موارد باید مدت‌ها منتظر تاکسی می‌ماندند؛ زیرا سر خیابان به این شلوغی که با کوچک‌ترین توقف، ترافیک سنگین ایجاد می‌شد تاکسی‌ها حاضر به توقف نبودند. آنچه خواندید، ساعتی از اوضاع واحوال کنار گذر غربی اتوبان خیام، کوچه نورصادقی در اصفهان بود؛ کوچه‌ای که با وجود باریک بودن، محل دسترسی به دو خیابان اصلی اصفهان است ودرعین حال یک بنگاه بزرگ میوه، یک دادگستری، یک دبستان دخترانه ویک پست‌بانک را در خود جای داده است ونه تنها والدین دانش‌آموزان که داد اهالی محل را درآورده وآسایش را از مردم این کوچه سلب کرده است. مردم از دیدن صحنه‌های آزاردهنده چهره مجرمان ومتهمان وعربده‌کشی برخی ازمراجعان به مجتمع قضایی به ستوه آمده‌اند و در گفت‌وگو با یک خبرنگار، امنیت جانی وروانی خود وخانواده‌شان را در خطر می‌بینند. به همه این‌ها باید خود روهای پارک شده مراجعان به این مراکز را اضافه کنیم که اغلب به دلیل عدم وجود جای پارک مناسب جلوی منازل مردم پارک شده است که ساکنان محل حتی برای عبورومرور به منازل خود دچار مشکل شده‌اند. بارهاوبارها استشهاد محلی پر کرده‌اند وبه شهرداری منطقه گزارش داده‌اند؛ حتی در ملاقات مردمی با شهردار اصفهان مشکل را با وی در میان گذاشته‌اند؛ اما تنها کمک شهرداری این بود که باید مراتب را از طریق دادگستری کل پیگیری ومرتفع کنید! رئیس کل دادگستری اصفهان نیز در این خصوص با اظهار تأسف از کمبود فضای فیزیکی و گسترش مجتمع‌های قضایی در مناطق مسکونی شهر، گفته است: به منظور رفع کمبود فضای فیزیکی زمینی در اتوبان شهید کشوری با ۱۶ هزار متر به دادگستری واگذار شد که این زمین جزو پروژه‌های ملی است که هر ساله تخصیص بودجه دارد و تاکنون عملیات اجرایی آن تا ۱۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته است و با بهره‌برداری از این ساختمان، قطعاً مشکل فضای فیزیکی دستگاه قضایی حل خواهد شد. البته به گفته «حبیبی» حدود سه سال طول می‌کشد تا این مکان به بهره‌برداری برسد.

۲۴ مهرماه؛ تلنگری برای بیداری وجدان‌های به‌خواب‌رفته

روز جهانی غذا زیر سایه گرسنگی

نسل فردا/ گروه جامعه
news@naslefarda.net

بیست‌وچهارم مهرماه، برابر با شانزدهم اکتبر، سالروز جهانی غذاست. این روز به افتخار تاسیس سازمان «فائو» در سال ۱۹۴۵ نام‌گذاری و در سراسر جهان گرامی داشته می‌شود. در این روز، سازمان‌های بین‌المللی، به‌منظور برقراری روابط در زمینه کشاورزی و زمینه‌سازی برای جلوگیری از فقر و گرسنگی و نابودی محیط‌زیست، تلاش می‌کنند. استفاده از تجربیات، نحوه تغذیه، انتقال فناوری از کشورهای توسعه یافته به کشورهای در حال توسعه، موجب رونق و پیشرفت در صنعت مواد غذایی در ملل جهان سوم می‌شود. «روز جهانی غذا»، تلنگری برای بیداری وجدان‌های به خواب رفته و روز همدردی با گرسنگانی است که از ابتدایی‌ترین حق زندگی محرومند.

فائو یا سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد

فائو یا سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد از سازمان‌های بین‌المللی است که در زمینه توسعه کشاورزی فعالیت دارد. سازمان فائو در سال ۱۹۴۵ توسط ۴۴ کشور عضو سازمان ملل متحد تأسیس شد. این سازمان از مرکز فائو و از طریق شبکه جهانی بالغ بر حدود نود اداره برای گسترش و مدرنیزه کردن کشاورزی، جنگل‌داری، شیلات و تأمین غذای مناسب برای همگان، به کشورهای در حال توسعه کمک می‌کند.هدف سازمان فائو، بالا بردن سطح زندگی و بهبود تغذیه مردم جهان، توزیع مناسب مواد غذایی در مناطق مختلف جهان و ایجاد امنیت غذایی است.
مبارزه با سوء تغذیه با ارائه اطلاعات لازم به کشورهای مختلف، از دیگر اهداف فائو است که بازدهی کشاورزی و سطح تغذیه در جهان را افزایش داده است. مقر این سازمان واقع در شهر «رم» در کشور ایتالیا است. فائو به اعضایش شامل اتحادیه اروپا و ۱۸۳ کشور خدماتی ارئه می‌دهد و در این راه با هزاران همراه در سرتاسر جهان، از سازمان‌های جامعه مدنی مانند گروه‌های کشاورزان و سازمان‌های بشردوستانه تا دیگر موسسات ملل متحد، بانک‌های توسعه و بخش خصوصی، همکاری می‌کند.

فقر، یکی از عمده ترین علل سوءتغذیه در جهان است

برای درمان یا پیشگیری از بیماری‌های مزمن و ناتوان کننده بدن، به مصرف دارو نیاز نیست. پزشکان می‌گویند: برای پیشگیری و حتی درمان بیماری‌ها، می‌توان از انواع مواد غذایی بهره برد. در مواد غذایی که روزانه مصرف می‌کنیم، هزاران خاصیت دارویی وجود دارد که می‌تواند در درمان و پیشگیری از بیماری‌ها مؤثر باشد. اگرچه نمی‌توان غذا را به طور کامل جایگزین دارو کرد، ولی غذاها می‌توانند سطح سلامت ما را بهبود بخشند و در پیشگیری از بیماری‌ها نقش داشته باشند. غذا همچنین می‌تواند در کنار دارو، روند درمان را سرعت بخشد.

> فائو یا سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد از سازمان‌های بین‌المللی است که در زمینه توسعه کشاورزی فعالیت دارد و در سال ۱۹۴۵ توسط ۴۴ کشور عضو سازمان ملل متحد تأسیس شد

سوءتغذیه و گرسنگی

در قرن حاضر، سوءتغذیه، در بیشتر جوامع، به ویژه کشورهای جهان سوم، بحرانی جدی به شمار می‌آید. سوءتغذیه یا به عبارتی هرگونه انحراف از تغذیه طبیعی که موجب عدم دسترسی بدن به مواد اصلی و اساسی غذایی می‌شود یکی از دلایل مهم بیماری‌های جسمانی و روانی است. فقر، یکی از عمده ترین علل سوء تغذیه در جهان است.مشغولیت ذهنی هشتاد درصد از مردم جهان، دستیابی به غذاست. کمبود غذا و مواد غذایی مورد نیاز بدن برای بسیاری از مردم جهان به مشکلی بزرگ و اساسی تبدیل شده است. با آلودگی و تخریب محیط‌زیست، مسائل گوناگونی به وجود می‌آید که در کاهش منابع غذایی جهان مؤثر است. گرما و خشک‌سالی، فرسایش خاک، کاهش نزولات جوی، بارش باران‌های اسیدی و سیاست‌های ستمگرانه بعضی از کشورهای قدرتمند در برابر کشورهای در حال توسعه، از عوامل گرسنگی مردم جهان به شمار می‌آیند.

روز جهانی غذا زیر سایه گرسنگی

یک کارشناس بهداشت مواد غذایی در یادداشتی به مناسبت فرا رسیدن روز جهانی غذا، بر رعایت الگوی مصرف و گام برداشتن عملی در مسیر به‌کارگیری سبک زندگی اسلامی ایرانی تأکید کرد. حسین عبدالعزیزی، سالروز تأسیس سازمان جهانی غذا(فائو) و نام‌گذاری آن به روز جهانی غذا، همگان را به کمی اندیشه در زمینه کمبود شدید مواد غذایی که اقشار مختلف جهان را در برگرفته است؛ به‌ویژه کودکان دعوت می‌کند.
در این یادداشت که به شعار امسال روز جهانی غذا مبنی بر «رفتار ما آینده ما را می‌سازد، تلاش برای دنیای بدون گرسنگی تا سال ۲۰۳۰» به عنوان اصل و محور جهانی اشاره شده است، بر رعایت الگوی مصرف و گام برداشتن عملی در مسیر به کارگیری سبک زندگی اسلامی ایرانی تأکید می‌کند. عبدالعزیزی، بر ضرورت کاهش مصرف قند، نمک و چربی توسط تک‌تک افراد جامعه تأکید کرد و افزود: مسئولان متولی اعم از وزارت بهداشت و سایر نهادهای دولتی و خصوصی با بسیج همگانی و با توجه به این مهم در راستای رفع گرسنگی و تأمین سلامت مردم که حقیقتاً گام‌های مؤثری برداشته‌اند بیش از گذشته تلاش مضاعفی انجام دهند. البته به اذعان مسئولان سازمان غذا و دارو وضعیت کنترل و نظارت بر بخش غذاهای صنعتی، کارخانه‌جات تولیدکننده مواد غذایی در کشور مطلوب است و به همین دلیل باید برای تأمین سلامت و امنیت غذایی مردم علاوه بر فرهنگ‌سازی نیز از چرخه مزرعه تا سفره مصرف کننده برای آینده تدابیر و چاره‌ای اندیشیده شود.

یادداشت

مافیای کنکور دست‌شان در دست پیشنهاددهندگان طرح «حذف زبان انگلیسی» است

جبار کوچکی‌نژاد / عضو کمیسیون آموزش تحقیقات و فناوری مجلس شورای اسلامی

طرحی که تعدادی از نمایندگان مجلس ارائه دادند، کارشناسی‌شده نیست. طبق اصل ۳ بند ۱۰ و اصل ۳۰ قانون اساسی، آموزش تا دوره متوسطه برای همه دانش‌آموزان در درجه اول در تعهد جمهوری اسلامی است؛ یعنی جمهوری اسلامی باید آموزش‌های عمومی را به دانش‌آموزان ارائه بدهد و «زبان انگلیسی» هم یکی از دروس آموزشی است که نمی‌توانیم آن را جدا کنیم. انگلیسی یک زبان بین‌المللی است که چه در داخل و چه خارج از کشور به عنوان ابزار بسیار مهمی در اختیار انسان‌هاست. درست است که زبان‌های روسی، عربی، فرانسه هم مهم هستند، اما آن فراگیری را ندارند و بین‌المللی نیستند؛ شاید در مقطعی به درد بخورند. به اعتقاد نگارنده، بعد از زبان فارسی زبان انگلیسی از مهم‌ترین زبان‌هایی است که آموزشش باید الزامی باشد؛ زیرا نمی‌توانیم یک درس عمومی را حذف و واگذار کنیم، آن هم دراین مقطع زمانی که مردم ما دچار مشکلات عدیده اقتصادی هستند.
واگذار کردن درس انگلیسی به بیرون از مدرسه، خودش یک اقدام ضدتربیتی است؛ زیرا دانش‌آموز درمحیط مدارس صددرصد آموزش می‌بیند، اما در آموزشگاه و کلاس‌های خصوصی معلوم نیست واقعاً آموزشی رخ دهد. وقتی دانش‌آموز به مراکز خصوصی رفت، مسلماً کنترل مدارس روی او کم رنگ می‌شود؛ ضمن اینکه خانواده‌ها نیز در کنترل و تربیت فرزندانشان دچار مشکل خواهند شد. بنده هم به وجود مافیایی که پشت این نوع برنامه‌ها قرار دارد معتقدم. مانند برنامه کنکور، مافیای کنکور هم دستش دردست همین مافیایی است که طرح حذف زبان انگلیسی را پیشنهاد دادند. ما در کنکور سالیانه بیش از هفت هزار میلیارد تومان گردش مالی داریم. درواقع نه آموزش‌ها و نه پول‌هایی که مردم برای کنکور هزینه می‌کنند، به هیچ عنوان به درد آینده‌شان نمی‌خورد و هیچ نتیجه‌ای ندارد. مطمئناً آن مافیای کنکور امروز هم دنبال این است که زبان انگلیسی را هم به آن نوع کلاس‌ها ببرد و بتواند جیب خانواده‌ها را خالی کند. باید از حضرات وزارت آموزش و پرورش که اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند، پرسیده شود که این تراوش ذهنی چه کسانی بوده است؟! این طرح غیر کارشناسی در حالی است که مشکلات اقتصادی ما در حوزه مدارس و تجهیزات، اندک نیست. به جای اینکه بیایند این مشکلات را حل کنند، دارند مشکلات اولیای دانش‌آموزان را افزایش می‌دهند. در پایان باید یادآور شد، به غیر از آن ۵۷ نفر، سایر نمایندگان خصوصاً ما کمیسیون آموزشی‌ها، تمام تلاشمان براین است که این طرح رأی نیاورد. این یک طرح غیر کارشناسی شده است و یقیناً در صحن مجلس رأی نمی‌آورد.

اینفوگرافی

عکس خبر

برداشت خرما در قصر شیرین

قصرشیرین: برداشت خرما در نخلستان‌های شهرستان قصرشیرین تا اواخر مهرماه ادامه دارد. این شهرستان درمجموع ۷۰۳ هکتار نخیلات دارد.

سیدامید کرندی / خبرگزاری ایرنا

منبع: ایرنا

مصاحبه

به انگیزه روز جهانی «عصای سفید»

روز وعده‌های همیشگی

دریاوفایی/ گروه جامعه
daryavafaei2009@gmil.com

«ما تنها بهانه‌ای برای پرکردن ستون روزنامه‌ها، برگزاری همایش‌ها و سخنرانی مدیران هستیم. روز «عصای سفید» که می‌شود، به‌سراغ ما می‌آیند و می‌روند تا سال دیگر...»
آن‌ها حتی حوصله‌ای برای توضیحات بیشتر ندارند؛ یعنی به‌زعم خودشان مشکلات‌شان برکسی پوشیده نیست و نیازی به تکرار مکررات نمی‌بینند. هربار که بدون بهانه یا به‌مناسبت روزشان پای صحبت‌های آنان می‌نشینیم، دلگیرتر از قبل به بیان چند جمله کوبنده و ابراز تأسف اکتفا می‌کنند. وجیهه حیدری، خود از کم‌بینایان است و به‌عنوان کارشناس حقوقی در یکی از ادارات بهزیستی کشور فعالیت می‌کند. وی روزانه با تعداد زیادی از معلولان از جمله «عصاسفید»ها سروکار دارد و به‌خوبی نسبت‌به مشکلات و دغدغه‌های این بخش از جامعه واقف است.
وی ابتدا ترجیح می‌دهد به بیان عبارت «نداشتن فرصت‌های برابر باسایر افراد جامعه» بسنده کند؛ اما تاملی کرده، می‌گوید: «بازهم کتابچه مشکلات‌مان را ورق می‌زنیم شاید فرجی شد.» حیدری، البته قبل از شروع یادآوری می‌کند: «خوشبختانه وضعیت معلولان بسیار بهتر از قبل شده و معتقدیم چشم‌ها را باید شست، جور دیگر باید دید؛ به‌شدت هم پرچم‌دار این موضوع هستیم. اما با این سیر فزاینده و پیشرفته‌ای که درجامعه در جریان است انتظار خیلی بیشتری داریم.» این کارشناس حقوقی بهزیستی، صحبت‌هایش را چنین ادامه می‌دهد: به‌رغم اینکه در سال ۸۶ به کنواسیون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت پیوستیم و در قانون جامع کشوری درسال ۹۷ تصویب و تاکید شد، اما فرصت‌های برابر با سایر اقشار جامعه نداریم. وی می‌گوید: یک معلول چه درمحیط خانواده وقتی می‌خواهد ازدواج کند و چه وقتی به‌عنوان یک فرزند دریک خانواده زندگی می‌کند،از فرصت‌های برابر محروم است و به عنوان یک همکار درمحیط کارش نیز همین‌طور. دسترس ناپذیربودن اتوماسیون‌ها، سامانه‌های ادارای و نرم‌افزارهای الکترونیک برای نابینایان، از دیگر مشکلاتی است که حیدری به آن اشاره و تصریح می‌کند: بهزیستی، دبیر ستاد مناسب‌سازی کشور و ناظر بر مناسب‌سازی سایر ادارات است؛ اما خودش مناسب‌سازی نشده است. فضای ادارات بهزیستی چه به لحاظ فیزیکی و چه ساختار الکترونیکی، فاقد استاندارد لازم برای معلولان است. ما برای کار کردن با سامانه‌های الکترونیک دچار مشکل هستیم. او ادامه می‌دهد: دربحث اشتغال، نگاه برابری نسبت به معلولان وجود ندارد. در واگذاری یک شغل به فرد معلول و سالم حتی اگر فرد معلول شایستگی بیشتری هم داشته باشد، اما آن شغل را به فرد سالم می‌دهند؛ نگاه‌ها تبعیض‌آمیز و آزاردهنده است.

بودجه به بهزیستی پاسخ‌گوی نیازمعلولان نیست

حیدری، درباره بودجه و اعتبارات بهزیستی‌ها نیز بیان می‌کند: بودجه‌ای که به بهزیستی‌ها اختصاص می‌دهند، به‌هیچ‌عنوان پاسخ‌گوی رفع نیازمعلولان نیست. درقانون جامع حمایت از حقوق معلولان، برای فردی معلولی که دارای پتانسیل علمی و عملی است اما شغل ندارد، این گونه پیش‌بینی شده که باید حقوق حداقلی یک کارگر را دریافت کند؛ ولی وقتی دوستان معلول می‌روند شکایت می‌کنند، بهزیستی می‌گوید: «به من اعتبارات داده نشده.» وی به مصادیق دیگری از نقض قوانین نسبت‌به معلولان اشاره می‌کند و می‌گوید: در قانون پیش‌بینی شده که معلولان برای جواز پایان کار، یک بار از پرداخت هزینه معاف هستند؛ اما وقتی ما برای فرد معلول با شهرداری مکاتبه می‌کنیم، شهرداری همکاری نمی‌کند و می‌گوید: «برای این کار بودجه‌ای ندارم، باید خلأ مالی را جبران کنند.» وی در ادامه به اشکالات مبلمان شهری نیز اشاره می‌کند: مناسب‌سازی صرفاً این نیست که در پیاده‌روها خطوط زرد رنگ کشیده شود. مناسب سازی این است که اگر موانعی از جمله موتورسیکلت و خودرو در این خطوط زرد رنگ وجود دارد و مانع تردد معلول شده، ضمانت اجرا داشته باشد و با متخلف برخورد شود.
حیدری به ماجرای فوت نابینایی که چندی پیش در مسیربی آر تی اصفهان حین پیاده شدن از اتوبوس رخ داد اشاره کرده و می‌گوید: وقتی رانندگان هنوز برای پیاده و سوار کردن معلولان به ویژه نابینایان آنگونه که باید توجیه نشده‌اند چه انتظاری از رفع سایر مشکلاتمان داریم. وی ادامه می‌دهد: در مسیر بسیاری از بی آر تی ها درخت و میله است و دوستان نابینای ما برخورد می‌کنند، دوستان ویلچر نشین هم مسیرفراخی برای عبورندارند. متروها مناسب سازی لازم را ندارند. مثلاً در ساخت مترو اصفهان یا تهران چند درصد مناسب سازی رعایت شده است؟ این کارشناس حقوقی بهزیستی صحبت‌هایش را با یادآوری یک تذکر همیشگی خاتمه می‌دهد: باید نگرش‌ها به معلولان از سطح ترحم و نگاههای رقت انگیزبه سمت تکریم و کرامت انسانی برود آن هم به صورت عملی نه در حد حرف و شعار.